

25

Λυτὰ Μ. 5. Πρωτότυπον. Ἀποφασίς Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 25 Μαΐου 1680.
Διάδικοι. Τὰ τέκνα τῆς Ρουσυνέλλαινας — Ἀντώνης γαμβρὸς τούτων.

Διεκδίκησις κληρονομίας.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμήν. 1680 Μαγίου 25.

||² + Τὴν σήμερον ἐρχόμενοι ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κὺρ Λαμπριανὸς Σκορδί-
λης καὶ παπᾶ κὺρ Μᾶρκος ||³ Ντεσουδάς, κύρ, κὺρ Κάρλος Καλλέργης, ἐπίτροποι καὶ
κριτᾶδες τούτης τῆς κοινότης Μυ||⁴κόνου, εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐξέφλησις τῆς διαφο-
ρᾶς γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὰ ||⁵ τέκνα τῆς Ρουσυνέλλαινας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος
Ἀντώνης ὁ γαμβρὸς τῶν ἄνωθεν ||⁶. Ἀφορμὴ διὰ ἓνα ἀδερφὸ ποὺ εἶχαν τὰ ἄνωθεν
ἀδέρφια, ὀνόματι Γεώργης, ||⁷ ὁποῖος ἤδωκεν τὸ κοινὸ χρέος μὲ τὴν μπανούκνα· τὰ
ὁποῖα ἄνωθεν ἀδέρφια ||⁸ γυρέβοντας νὰ κληρονομήσουν τὸν ἄνωθεν ἀδερφόν. Καὶ ὁ
ἄνωθεν Ἀντώνης ||⁹ πρεζεντάροντας δύο ἀξιοπίστους μαρτύρους, τὸν Γιαννούλη Ξυ-
δάκη, ἡμόρτις τῆς ||¹⁰ πανούκλας, καὶ τὸν Ἀντώνη Σκορδίλη τοῦ Πιέρρου, τοὺς ὁποῖους
τοὺς ἔβαλαν ||¹¹ ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη καὶ ἐπῆραν ὄρκον διὰ νὰ μολογήσουν τὴν πᾶσαν
||¹² ἀλήθεια, τὸ τι ἡγοίκεσαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἄνωθεν ποτὲ Γεώργη· οἱ ὁποῖοι
||¹³ ἐμαρτύρησαν εἰς τὸν ὄρκον των, [[ποσα]] πὼς τὸν ἐρώτηξαν οἱ ἄνωθεν μάρτυρες
||¹⁴ καὶ εἶπαν τοῦ Γεώργη, τὸ πρᾶμα ὅπου σοῦ ἀγγίζει, τὸ ἀδερφομοίρι σου, τίνος τὸ
||¹⁵ ἀφίνεις; Ὅποῖος ἄνωθεν ποτὲ Γεώργη ἐπηλαγήθη καὶ ἐπαράγγειλεν τῶν ἄνω ||¹⁶θεν
μαρτύρων πὼς τὸ ἀδ(ε)ρφομοίριν του τὸ ἀφίνει τῶν ἀνιψιῶν του τῶν ἀρ ||¹⁷φανῶ τῆς
ἀδερφῆς του τῆς Ἑρήνης τῶν παιδίων. Διὰ τοῦτο ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη ||¹⁸ καταλε-
πτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφο ||¹⁹τέρων καὶ συλ-
λογίζοντας τὴν μαρτυρίαν τῶν ἄνωθεν μαρτύρων, τὸ ὄνομα τῆς ||²⁰ ἀγίας Τριάδος,
κράζουν, κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν, νὰ εἶναι ὅλο τὸ πρᾶμα ||²¹ τοῦ ἄνωθεν Γεώργη τῶν
παιδίων τοῦ ἄνωθεν Ἀντώνη κατὰ τὴν παραγγελίαν ||²² τοῦ ἄνωθεν Γεώργη. Ἐτζι
ἐκριναν καὶ ἐποφάσισαν καὶ θέλουν ἀπογράψουν.

||²³ Παπᾶ Λαμπριανὸς Σκο(ρ)δίλης κ' ἐπίτροπος μαρτυρῶ τ' ἄνωθε.

||²⁴ Παπᾶ Μᾶ(ρ)κο(ς) Τεσουδά κ' ἐπίτροπο(ς) Μυκόνου βε(βαι)ώνω τ' ἄ ||²⁵νω-
θε. — Κάρλος Καλλέργης ἐπίτροπος καὶ κριτῆς Μυκόνου(ς) βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν.

||²⁶ Ἐγὼ παπᾶ Γεράσιμος Βίδος καὶ νοτάριος δημόσιος Μυκόνου ἔγραψα.

⁵ ρουσου νελένας ||¹³ παπα λαπρηανος σκοδυλις κε πυτροπος μαρτηρο τανοθε ||¹⁴ - ¹⁵ παπα
μακο τεσουδα κε πυτροπο μυκονου βεονο τα ||²⁵νοθε Καρλος Καλεργις επητροπος καὶ κριτης μίκονο
βεβεονο ος ανοθεν ||²⁶ Εγω παπα γεράσιμος βίδος καὶ νοταριος διμόσιος μήκονου εγραψα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Οἱ ἐνάγοντες ἀδελφοὶ διεξεδίκουν κατὰ τοῦ ἐναγομένου, συζύγου
τῆς προαποβιωσάσης μετὰ τέκνων ἀδελφῆς των, ὡς ἀσκοῦντος τὴν πατρικὴν ἐξου-

σίαν ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων του, τὸ ἀδελφομοῖριον τοῦ κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς πανώλους ἀποβιώσαντος ἐτέρου ἀδελφοῦ τῶν ἐναγόντων Γεωργίου. Κατὰ τὴν δίκην ὁ ἐναγόμενος προέβαλεν, ὅτι ὁ ἀποβιώσας, ὢν ἐτοιμοθάνατος, διὰ προφορικῆς διαθήκης του, γενομένης ἐνώπιον δύο μαρτύρων, παρήγγειλεν, ὅπως ἡ ἀνήκουσα εἰς αὐτὸν πατρομητρικὴ περιουσία περιέλθῃ εἰς τὰ τέκνα τῆς προαποβιωσάσης ἀδελφῆς του, συζύγου τοῦ ἐναγομένου. Τὸ δικαστήριον, ἀφοῦ ἐξήτασε τοὺς μάρτυρας, ἐδέχθη ὅτι εἶναι ἰσχυρὰ ἡ οὕτω γενομένη διάθεσις καὶ ἐπεδίκασε τὸ ἀδελφομοῖρι εἰς τὰ ἀνήλικα τέκνα (ἀνεψιούς) καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἐνάγοντας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Περὶ προφορικῶν διαθηκῶν ἐν Μυκόνῳ βλ. I. ΒΙΣΒΙΖΗ, Τὰ ἐγγράφα δικαιπραξιῶν τῆς Μυκόνου τοῦ 17ου καὶ 18ου αἰῶνος, ἐνθ' ἀν., 136 καὶ 142. Ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως γίνεται δεκτόν, ὅτι ὁ ἐκ πλαγίου συγγενῆς ἡδύνατο διὰ διαθήκης νὰ καταλείπῃ εἰς ἓνα ἐκ τῶν πλησιεστέρων γονικαρίων συγγενῶν ὁλόκληρον τὴν γονικὴν περιουσίαν, ἀγνοῶν τοὺς ὑπάρχοντας τυχὸν ἄλλους τοῦ ἰδίου βαθμοῦ τοιούτους συγγενεῖς. Προσέτι δὲ προκύπτει ἐξ αὐτῆς, ὅτι οἱ ἀδελφόπαιδες ἐλάμβανον τὴν θέσιν τοῦ προαποβιώσαντος γονέως των, ἀδελφοῦ τοῦ κληρονομουμένου, καλούμενοι εἰς τὴν κληρονομίαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν τούτου.

9. μόρτις, ἴσως ἀντὶ μάρτυς ἢ μάρτυρες.

14. 16. ἀδελφομοῖρι = τὸ ἐκ τῆς πατρικῆς ἢ τῆς μητρικῆς κληρονομίας μερίδιον ἐκάστου τῶν ἀδελφῶν.

15. ἐπαράγγειλεν = ἐνταῦθα σημαίνει ποιῶμαι δήλωσιν τελευταίας βουλήσεως, διαθήκην.

21. παραγγελία = διαθήκη.

μπανούκνα ἀντὶ μπανούκλα.

26

Κῶδιξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις τοῦ Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τῆς 24 Μαρτίου 1682.

Διάδικοι. Νικολέττα — Βασίλης Μπελόκας.

Ἀκύρωσις διαθήκης.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1682 Μαρτίου 24.

||² + Τὴν σήμερον ὁ ἐντιμότατος καὶ εὐγενέστατος ἀφέντης Λουκῆς Δαμαλᾶς, στελμένος ||³ εἰς πρόσωπον καὶ κορμὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ σοφωτάτου κ(υρί)ου Ἀλεξάνδρου, μέγα ||⁴ διερμηνευτὴν τῆς κραταιᾶς βασιλείας, ὁποῖος ἄνωθεν ἐντιμότατος ἐρχόμενος ||⁵ εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐξέφλησις τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὴν ||⁶ Νικολέττα, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Βασίλης Μπελόκας. Ἀφορμὴ διὰ μίαν ||⁷ δια-